

Don Kihot

Don Kihot je zelo rad prebiral viteške knjige. To mu je prešlo v navado in knjige so ga tako zasvojile, da se mu je začelo mešati in odločil se je, da bo postal popotni vitez. Preden pa se odpravi na pot se opremi s opravami svojih prednikov. Prva naloga, ki si jo zada je, da postane vitez. Odpravi se na pot in pride do neke krčme, ki je za Don Kihota grad. Tam Don Kihot prosi krčmarja, da ga povitezi. Ta mu ustreže saj se ga hoče čim prej znebiti. Na poti domov ga pretepe hlapec ker žali njega in njegove gospodarje. Reši ga sosed Pedro Alonso in ga odpelje domov. Tam si najde oprodo, ki je njegov sosed in mu je ime Sančo Pansa. Spet se odpravi na pot in zagleda mline na veter, ki misli da so velikani. Spopade se z njimi in izgubi boj. V nadaljevanju sreča kočijo in nekoga izzval na dvoboj. Don Kihot zmaga in ves ponosen misli, kako je opravil še eno dobro delo. Po boju se ustavita na travniku, da bi se spočila a tam so se ravno pasle kobile in Don Kihotov konj Rosinant je zašel ravno mednje. Ko so to videli pastirji so pobili na tla Rosinanta in ga pretepali. Ko to vidi Don Kihot se razjezi in spopade z njimi in izgubi boj. Prenočila sta v krčmi in ponoči je prišla neka ženska, ki je bila za Don Kihota princesa. Zadrževal jo je toliko časa, da je prišel tisti možakar h kateremu je bila namenjena in ga premikastil. Naslednji dan premlatijo Sančota, ker krčmarju nista plačala za prenočitev. Naslednjo noč se ustavita pri nekem studentu in Sančo se ne upa naprej zaradi čudnih glasov. Ker hoče Don Kihot naprej, Sančo zveže noge Rosinantu in tako noč preživita, kar pri studentu. Celo noč si pripovedujeta zgodbe saj si ne upata zaspati. Ko se pokažejo prvi žarki sonca se odpravita pogledat kaj je povzročalo tiste čudne zvoke in ugotovita, da so bile to suknarske valjalnice. Po urah ježe po pripekajočem soncu zagledata brivca, ki je imel na glavi pozlačeno brivsko skledo. Don Kihot misli, da je to najboljši šlem na svetu in se odloči da si ga pribori. Zapodi se proti brivcu, a ta se ustraši, spusti skledo in zbeži. Don Kihot si je to skledo poveznil na glavo, čeprav se mu je zdelo, da je malo prevelika. Odjezdila sta naprej in zagledala kolono ljudi vklenjeno v verige. Don Kihot jih vpraša kaj so naredili, da so vklenjeni. Ljudi spozna za nedolžne in jih reši. Skupaj premagajo nekaj stražarjev in namesto, da bi bili ti ljudje Don Kihotu hvaležni ga kamenjajo. Zatem sta prispela v Sierro Moreno in tam se je Don Kihot ustavil in rekel Sanču, da bo tukaj toliko časa dokler Sančo ne odnese pisma Dulsineji Toboški, ki je bila njegova gospodarica. Sančo se odpravi na pot, a na poti sreča ljudi iz njegove vasi in skupaj naredijo načrt, da spravijo Don Kihota domov. Ko se Sančo vrne se skupaj odpravita do Dulsineje Toboške. Medtem, ko se Don Kihot skriva v grmovju se Sančo odpravi iskat Dulsinejo. Sančo mu namesto Dulsineje pripelje tri kmetice in eno od njih določi za Dulsinejo. Don Kihot najprej ne verjame, da je tista kmetica Dulsineja a ga Sančo z zvijačo naposled prepriča v nasprotno. Po tem dogodku se odpravita v Barcelono, kjer so že vsi slišali za Don Kihota in njegovo norost. Lepo ga sprejmejo in Don Kihot misli, da je končno postal slaven. Nekega dne pa sreča pravega viteza, ki ga izziva na dvoboj. Don Kihotu pove, da če ga premaga mora iti takoj domov in tam ostati eno leto, če pa zmaga lahko ostane popotni vitez kolikor časa hoče. Vitez zmaga in Don Kihot se osramočen odpravi domov. Vitez zatem pove, da je Don Kihotov najboljši prijatelj in da ga je prišel rešiti norosti. Don Kihot doma hudo zboli in napiše oporoko. Tik pred smrtjo se spametuje in zave kakšne norosti je počel. Spozna kdo je v resnici in tega je neznansko vesel. Vsem navzočim tudi ukaže naj vse viteške knjige sežgejo, da nebi norost staknil še kdo izmed njih. Sanču podari nekaj njegovih živali, ki mu jih je obljubil še v norosti in mu pove, da mu je bil zelo dober prijatelj. Ker so vedeli, da bo vsak čas umrl so poklicali župnika, da je opravil vse potrebne zakramente, nato pa je Don Kihot preklel vse viteške knjige in umrl.

Oznaka Sanča Panse:

Po zunanosti je bil Sančo Pansa majhen, imel je kratek trup, obilen trebuh in tanke noge. Bil je reven kmet, ki ni znal ne brati ne pisati. Čeprav je bil neumen in naiven, je bil realističen in praktičen. Kadarkoli je skušal gospodarja prepričati, da je pred njima nekaj nenevarnega, ga je Don Kihot poučil, da ni vitez, da bi lahko sodil o teh stvareh. Na začetku knjige se gospodarju še ukloni, proti koncu pa tudi Sančo postaja vse bolj razsoden.

Oznaka Don Kihota:

Po zunanosti je zelo slaboten, suh in velik plemič, ki se zgleduje le po viteških romanih. Don Kihot je ves zagledan v preteklost, v viteške ideale, toda v resničnem svetu se sploh ne znajde. Karkoli stori, je neumnost in se zdi v takratnih razmerah noro, zato ker je pač zastarelo. Je norec, vendar take vrste, da vzbuja spoštovanje. V začetku je optimističen, pol idealizma, pa tudi komičen. V drugem delu postane bolj pasiven in zaradi tega vedno manj komičen. Njegove avanture so vedno bolj mučne, njegov lik postaja tragičen. Don Kihot je bolj tragičen kot komičen lik: dobre misli in dela se mu največkrat sprevržejo v zlo zanj ali za druge.

Najbolj zanimiv dogodek:

Najbolj zanimiv mi je dogodek, ko Don Kihot končno sreča Dulsinejo Toboško, ki v resnici ne obstaja. Don Kihot ukaže Sančotu naj pripelje Dulsinejo, saj samo on ve kje je stanuje, ker ji je pred tem odnesel Don Kihotovo pismo. Sančo ne ve kako naj se reši iz zagate in se izmisli nore ideje. Don Kihotu pripelje kmetico in mu reče, da je to njegova Dulsineja. On tega ne verjame, a ga Sančo toliko časa prepričuje z izmišljotinami, da jim Don Kihot končno podleže. Ker Sančo ve, da Don Kihot verjame v čarovnike, to izkoristi in mu natvezi, da je čarovnik začaral Dulsinejo in jo spremenil v grdo kmetico.

Zakaj je Don Kihot idealist:

Idealist pomeni, da se nek človek nesebično vnema za kako idejo ali kak vzor. V našem primeru se Don Kihot nesebično vnema za red in pravico.

Kako razumeš, da je delo kritika takrat zelo popularnih viteških romanov:

Delo je kritika viteških romanov kot nekoristne, nizke literature, namenjene samo zabavi in vzbujanju škodljive fantazije, ki lahko človeku zmeša pamet. V viteških romanih so napisana samo junaška dejanja, ni pa bolj podrobnega opisa junakov in njihovega življenja. Tam viteze predstavijo kot, da so najbolj popolni ljudje na svetu, ampak to ne drži saj ima vsak človek napake.